AUGUSTINUS. ISIDORUS HISPALENSIS
Göttweig (?), 12. Jh.
Seite 62v
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36527
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

corū fur uerus securim clanculo apportans
illo nīsentente ingressus est ad cancellos plūbe
os quico argentario desup pmunent. æ pcidere
plūbū cepit. Sono aut securis audito sub murmu
rauerē argentarii qsubī erant. æ miserī qappēhen
derent quē forte inuenissent. Quorū uocib; audi
tis relicto instrumēto ille discessit. tamen ne eū
eo teneret. Alypius autē qnūuderat intrantē exeun
tē sensit. æ celerē uidit abeuntē. æ causā scire cupi
ens ingressus ē locū. æ inuentā securim stans atq; ad
mirans considerabat. Cum ecce illi qmissi erant rep
perunt eū solū ferentē ferrū cuius sonitu excī
uerant. tenent adtrahunt. congregatis inquili
nis fori tamquā furē manifestū se cōprehendisse
glantur. æ inde iudicis offerendus ducebatur.
Sic hactenus docendus fuit. Statim enī subuenisti in
nocentie cui testis erat solus. Cū enī ducerētur ad
custodia ad supplicium. fit ei obuia quida ædīlitie
tis cui maxima cura erat publicæ fabricarū.
Gaudent illi eū potissimū occurrisse cui solebant
insuptionē uenire ablatarū rerū quę pissent
de foro. ut qsi tandē iā ille cognoscerēt aquib;
hęc fierent. Verū autē iuderat homo sepe alypiū
in domo cuida senatoris adquē salutandi uen
trabat. statimq; cognitū manu apphensa semo
uit a turbis. æ tanti mali causā querens. qd ges
tum ēt audiuit omisq; tumultuantes qaderant
æminacē fremētes iussit uenire secū. æ uenerunt
ad domum illi adolescentis qui rem cōmiserat.